

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤਵਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ ਧੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ
ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿਖਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਰਵਣ ਗੁਣ
ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ {ਪੰਨਾ 1228}

ਪਦਅਰਥ:- ਨੀਕੀ—ਚੰਗੀ (ਕਾਰ), ਸੋਹਣੀ (ਕਾਰ)। ਧੁਨਿ—(ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ) ਲਗਨ। ਸੋਇ—(ਪਰਮਾਤਮਾ
ਦੀ) ਸੇਭਾ, ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ। ਅਨੂਪ—{ਅਨ-ਉਪ। ਉਪਮਾ-ਰਹਿਤ} ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ। ਜਪਤ—ਜਪਦਿਆਂ।
ਸਾਧੂ—ਗੁਰਮੁਖ, ਭਲਾ। ਹੋਇ—ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1। ਰਹਾਉ।

ਚਿਤਵਤਾ—ਚਿਤਵਦਾ ਹੋਇਆ, ਚਿਤਾਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਮਨ ਵਿਚ ਵਸਾਂਦਾ ਹੋਇਆ। ਕਲਮਲਾ—ਪਾਪ। ਧੋਇ—
ਧੋ ਕੇ। ਕਢੁ—(ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ) ਦੂਰ ਕਰ ਲੈ। ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ—ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਗੂਰ। ਛਾਡੇ ਖੋਇ—ਨਾਸ ਕਰ
ਦੇਂਦਾ ਹੈ। 1।

ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ—ਪੂਰਬਲੇ ਭਾਗਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਪੂਰਬਿ—ਪੂਰਬਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ। ਜਿਸਹਿ—ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ {ਕ੍ਰਿਆ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ 'ਹੀ' ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਫਜ਼ 'ਜਿਸੁ' ਦਾ ੁ ਉੱਡ ਗਿਆ ਹੈ}। ਰਵਣ—ਯਾਦ ਕਰਨੇ, ਸਿਮਰਨੇ। ਕਰਤੇ—
ਕਰਤਾਰ ਦੇ। ਸਚੁ—ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। ਜੋਇ—ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ। 2।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਭਾਈ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਲਗਨ (ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਬਣਾ), ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ ਕਰਨੀ—
ਇਹ ਇਕ ਸੋਹਣੀ (ਕਾਰ) ਹੈ। ਹੇ ਭਾਈ! ਸੋਹਣੇ ਮਾਲਕ-ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਚਰਨ ਜਪਦਿਆਂ ਮਨੁੱਖ ਭਲਾ ਨੇਕ ਬਣ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1। ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਭਾਈ! ਜਗਤ ਦੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਤਾਂਘ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸਾਂਦਾ ਹੋਇਆ (ਭਾਵ, ਵਸਾ ਕੇ)
(ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸਾਰੇ) ਪਾਪ ਧੋ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰ ਲੈ। (ਜੇ ਤੂੰ ਹਰਿ-ਦਰਸਨ ਦੀ ਤਾਂਘ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਂਗਾ
ਤਾਂ) ਪਰਮਾਤਮਾ (ਤੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ) ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ (ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੇ) ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫੁੱਟ ਰਹੇ ਬੀਜ ਕੱਟ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰ
ਦੇਵੇਂਗਾ। 1।

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਹੜਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਸ ਕਰਤਾਰ ਗੋਪਾਲ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਣੇ—ਇਹ
ਦਾਤਿ ਕੋਈ ਉਹ ਵਿਰਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹਾਸਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਪੂਰਬਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ (ਇਹ ਲੇਖ) ਲਿਖਿਆ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 2। 102। 125।